

GOJĄCY (21) *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (tak w goić).

sg m N gojący (2). ◊ A gojący (1). ◊ f N gojąca (6), gojąc(a) (3). ◊ G gojącej (4); -ej (2), -(e)j (2).
◊ A gojącą (3). ◊ I gojącą (1). ◊ n A gojąc(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Leczący obrażenia lub schorzenia (zwłaszcza zewnętrzne); zablizniający; cicatricem inducens Cn (21) :

a. Mający właściwości lecznicze (20) : ma też mocz ocierającą y wyfufzającą ran/ á tak y gojącą.
FalZioł I 38d; *SienLek* 151v marg.

W charakterystycznych połączeniach: gojący(-a,-e) język, lekarstwo, moc (2), plastr; gojący mocnie.

Wyrażenia: »maść gojąca« [szyk 13 : 2] (15): *FalZioł* V 74v, 109v, 110v; Máść wżelákiemu fadzelowi gojąca *SienLek* 128; Ale ku goieniu musí inéy máści gojącéy przykładać *SienLek* 130v; Máść gojąca ná wżelákié otwory/ rány álbo fadzele *SienLek* 161v, 118, 121, 128, 150v, 153, 162, 162v [2 r.]; Drugim áby iá [duszyczkę] cieżyli/ á iáko máfcyá gojącá/ zákładáli ty młodości nędzne krewkiego człowięczeństwá twego/ fwiętemi á miłościwemi obiethnicámi iego/ y odkupieniem iego. *RejPos* 211.

»gojący rany« (2): Też gdy iefth zielona ozanka ma mocz gojącą rany *FalZioł* I 37b, V 109v.

Szeregi: »lekarski a gojący« (1): Czemu pies ma ięzik lekarfski á gojáci, á zafię v konia iefth fzkodliwy y drażniáci rany. *GlabGad* C5.

»spajający i gojący« (1): Lekarzstwo fpaiające y też richło gojące/ to iefth prochem zafypuiącz/ albo plastr wczyniwży: przykładać *FalZioł* V 102v.

b. Wykonujący zabiegi lecznicze (o ludziach) (1) :

Wyrażenie: »rany gojący« (1): Vulnerarius – Barwierz, rani goiaci. *Calep* 1147b.

Cf **GOIĆ**, **GOJNY**